

7 Ιουνίου, 1995

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 155(4) ΚΑΙ 30 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΗΜΕΡ. 19.4.95 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΥΠ' ΑΡ. 118/95 ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ (ΒΙΚΗΣ) ΠΟΓΙΑΤΖΗ, ΑΙΤΗΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΟΓΙΑΤΖΗ, ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ,

ΚΑΙ

ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΟΓΙΑΤΖΗ (ΑΡ. 1) ΓΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η PROHIBITION.

(Αίτηση Αρ. 82/95).

Προνομακά εντάλματα — Certiorari και Prohibition — Προϋποθέσεις έκδοσης — Έλεγχος κατώτερων Δικαστηρίων — Έννοια “συζητήσιμου θέματος” και “εκ πρώτης όψεως υπόθεσης”.

Certiorari — Αντικείμενο διαδικασίας — Έλεγχος κατώτερων Δικαστηρίων — Συνδρομή προϋποθέσεων εκδόσεως εντάλματος certiorari, με λόγο εφέσεως — Έκταση ελέγχου των κατώτερων Δικαστηρίων με προνομακά εντάλματα τύπου certiorari και prohibition.

Έφεση — Λόγος έφεσης — Συνδρομή του με λόγο έκδοσης προνομακού εντάλματος τύπου certiorari — Προϋποθέσεις έκδοσης άδειας για καταχώρηση αίτησης certiorari.

Διακριτική ευχέρεια Δικαστηρίου — Δυνατότητα ελέγχου με προνομακά εντάλματα τύπου certiorari και prohibition.

Λέξεις και φράσεις — “Συζητήσιμο θέμα” και “εκ πρώτης όψεως υπόθεση”, ως προϋποθέσεις εκδόσεως προνομακού εντάλματος.

5

10

15

Ο αιτητής, Κύπριος υπήκοος, τέλεσε γάμο στην Αυστραλία με Ελληνίδα υπήκοο το 1970. Κατοίκησαν στην Κύπρο το 1971.

5 Κατόπιν αίτησης της συζύγου, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού εξέδωσε στις 19.4.1995 σε εξ πάρτε διαδικασία, διάταγμα που διέτασσε τον καθ' ου η αίτηση, σύζυγο, να της πληρώσει £500.- μηνιαίως, διατροφή. Το διάταγμα ήταν επιστρεπτέο στις 19.5.1995.

10 Κατά την ημερομηνία αυτή το Δικαστήριο έκρινε ότι η ένσταση δεν επιδόθηκε έγκαιρα και εν πάση περιπτώσει, λόγω φόρτου εργασίας, ανέβαλε την υπόθεση για ακρόαση στις 27.9.1995, μετά από δήλωση των δικηγόρων των δύο πλευρών ότι αδυνατούσαν να εμφανιστούν σε σύντομες ημερομηνίες. Διέταξε επίσης να παραμείνει το διάταγμα σε ισχύ, μέχρι τότε.

15 Ο αιτητής, με την ένορκο δήλωσή του, παραπονείται κυρίως ότι το Δικαστήριο αναβάλλοντας την υπόθεση, δεν του έδωσε την ευκαιρία ν' ακουστεί στις 19.5.1995, αλλά ουσιαστικά, προσβάλλει την έκδοση του κυρίως διατάγματος στις 19.4.1995.

20

Αποφασίστηκε, ότι:

25 (1) Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και ειδικά διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις και κάτω από εξαιρετικές συνθήκες δίδει άδεια καταχώρησης αίτησης certiorari.

30 (2) Ο αιτητής, δεν έθεσε θέμα δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ούτε υπάρχει νομικό σφάλμα καταφανές στο πρακτικό του Δικαστηρίου.

35 (3) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, άσκησε τη διακριτική του εξουσία η οποία δεν είναι δυνατό να ελεγχθεί σε διαδικασία έκδοσης άδειας καταχώρησης αίτησης certiorari και prohibition.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις :

40 *The Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129,*

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165,

Christofi and Others v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236,

Sidnell v Wilson [1966] 1 All E.R. 681,

Land Securities v Metropolitan Police [1983] 2 All E.R. 254,

In re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250,

5

Rex v Nat Bell Liquors Ltd [1922] 2 A.C. 128,

Baldwin & Francis v Patents Tribunal [1959] 2 All E.R. 433,

10

In re Argyrdes (1987) 1 C.L.R. 23

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο άδεια για να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων *certiorari* και *prohibition* αναφορικά με προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ημερομηνίας 19.4.1995.

15

Σ. Παπακυριακού, για τον Αιτητή

20

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα αίτηση ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο άδεια για να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων *certiorari* και *prohibition*, αναφορικά με προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, ημερομηνίας 19.4.1995, σε εξ πάρτε αίτηση στην αίτηση διατροφής 118/95 στην οποία εξεδόθη το ακόλουθο διάταγμα:

25

“Ο καθ’ ου η αίτηση καταβάλλει στην αιτήτρια το ποσό των £500,00 μηνιαίως διά την συντήρησιν και διατροφήν αυτής μέχρι πλήρους και τελείας αποπερατώσεως της κυρίας αιτήσεως εκτός εάν ο καθ’ ού η αίτηση εμφανισθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την 19.5.95 και δείξουν λόγο διατί το παρόν διάταγμα να μη εξακολουθήσει ισχύον.”

30

35

Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από την ένορκο ομολογία του αιτητή ημερομηνίας 20.5.95 στην οποία εξιστορούνται τα γεγονότα της υπόθεσης

40

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Ο αιτητής που είναι Κύπριος υπήκοος ετέλεσε τους γάμους του το 1970 εις Αυστραλία με Ελληνίδα υπήκοο. Από το 1971 κατοικούν στην Κύπρο. Η σύζυγος του αιτητή καταχώρησε αίτηση

για διατροφή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού με αριθμό 118/95. Την ίδια ημέρα καταχωρήθηκε εξ πάρτε αίτηση με ένορκο ομολογία και το Δικαστήριο εξέδωσε προσωρινό διάταγμα με το οποίο διέταξε τον αιτητή να καταβάλλει το ποσό των £500,- 5 μηνιαίως για διατροφή της συζύγου του και όρισε τις 19.5.95 για να εμφανισθεί ο αιτητής και να δείξει λόγο για την περαιτέρω ισχύ του διατάγματος.

10 Την ημέρα εκείνη πράγματι ο αιτητής παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο αλλά όπως φαίνεται από την απόφασή του ημερομηνίας 19.5.95 το Δικαστήριο έκρινε ότι ο κ. Παπακυριακού δεν επέδωσε έγκαιρα την ένστασή του στο δικηγόρο της αιτήτριας σύμφωνα με τους θεσμούς και εν πάση περιπτώσει και λόγω φόρτου εργασίας εξάσκησε τη διακριτική του εξουσία, και ανάβηλε την υπόθεση για ακρόαση στις 27.9.1995 μετά που οι δικηγόροι και των δύο πλευρών δήλωσαν αδυναμία να οριστεί η υπόθεση σε πιο σύντομες ημερομηνίες. Στο μεταξύ διέταξε 15 όπως το συντηρητικό διάταγμα παραμείνει σε ισχύ.

20 Είναι φανερό από την ένορκο ομολογία του αιτητή ότι ο ίδιος παραπονείται κυρίως διότι το Δικαστήριο δεν του έδωσε την ευκαιρία να ακουστεί στις 19.5.1995 και ανέβηλε την υπόθεση. Ο ίδιος όμως δεν προσβάλλει με την παρούσα αίτηση αυτό το θέμα αλλά την έκδοση του κυρίως διατάγματος ημερομηνίας 19.4.1995. 25

30 Στην *Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41 που αφορούσε αίτηση του Γεώργιου Ανθίμου για άδεια να καταχωρήσει αίτηση για διάταγμα certiorari, ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανέφερε τα ακόλουθα στη σελίδα 45:

35 “Τα προνομιακά εντάλματα εισάχθηκαν στην έννομη τάξη της Κύπρου από την Αγγλία. Το Δικαστήριο King’s Bench είχε, εκτός από τη Δικαιοδοσία Εφετείου, εγγενή δικαιοδοσία να ελέγχει τα κατώτερα Δικαστήρια με εποπτική ιδιότητα. Ο έλεγχος με το ένταλμα certiorari γίνεται για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και να τηρούν το Νόμο. Το ένταλμα certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου εξετάζεται και, αν υπάρχει υπέρβαση δικαιοδοσίας ή πλάνη νόμου 40 πρόδηλη στο πρακτικό, προκατάληψη ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, ή λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία, η ελεγχόμενη απόφαση ακυρώνεται - (βλ., μεταξύ άλλων, *The Attorney-General v. Panayiotis Christou*

(1962) C.L.R. 129· *Pastellopoulos v. Republic* (1985) 2 C.L.R. 165· *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236).

Για την υποβολή αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος είναι αναγκαία η άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ο λόγος είναι προφανής: Η δικαιοδοσία αυτή είναι το κατάλοιπο της εξουσίας του Δικαστηρίου και ασκείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για καθορισμένους λόγους που έχουν αναφερθεί πιο πάνω.

Για την χορήγηση άδειας ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Ανώτατο Δικαστήριο ότι έχει “εκ πρώτης όψεως” υπόθεση και/ή ότι υπάρχει “συζητήσιμο ζήτημα”, στην έννοια που δόθηκε στις φράσεις αυτές στις Αγγλικές υποθέσεις *Sidnell v. Wilson* [1966] 1 All E.R. 681 και *Land Securities v. Metropolitan Police* [1983] 2 All E.R. 254, 258, οι οποίες υιθετήθηκαν στην υπόθεση *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250.

Η πλάνη περί το νόμο πρέπει να είναι έκδηλη στο πρακτικό. Το πρακτικό είναι η ελεγχόμενη απόφαση και το πρακτικό του Δικαστηρίου χωρίς προσθήκες ή ενόρκους ομολογίες (*Rex v. Nat Bell Liquors Ltd.* [1922] 2 A.C. 128, στη σελ. 159· *Baldwin & Francis v. Patents Tribunal* [1959] 2 All E.R. 433, *In re Argyrides* (1987) 1 C.L.R. 23.”

Στην ίδια απόφαση στη σελίδα 48 αναφέρεται:

“Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο και, ειδικά, διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια.”

Στην υπόθεση *αναφορικά με την αίτηση της Καλλιόπης Μπάντσιου* (1994) 1 Α.Α.Δ. 634 ο Δικαστής κ. Πικής (όπως ήτο τότε) αναφέρει τα ακόλουθα στη σελίδα 638:

“Η διαδικασία για την έκδοση εντάλματος Certiorari δεν έχει ως αντικείμενο την αναθεώρηση της ορθότητας των αποφάσεων κατώτερων δικαστηρίων η οποία ελέγχεται (εφόσον παρέχεται δικαίωμα έφεσης) στο πλαίσιο της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250, είναι αποκαλυπτική ως προς το πλαίσιο μέσα στο οποίο εξετάζεται η σύννομη άσκηση των δικαιοδοσιών του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Εφόσον στοιχειοθετούνται οι προϋπρ-

5 θέσεις για την ανάληψη και άσκηση δικαιοδοσίας από το Επαρχιακό Δικαστήριο, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται στην αναθεώρηση της άσκησης των δικαιοδοσιών του εκτός αν αποκαλύπτεται νομικό σφάλμα καταφανές στο πρακτικό του δικαστηρίου.”

10 Στην προκείμενη περίπτωση δεν τέθηκε θέμα δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού και ούτε υπάρχει νομικό σφάλμα καταφανές στο πρακτικό του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο Λεμεσού εξάσκησε τη διακριτική του εξουσία, και στην παρούσα διαδικασία δεν θα κρίνω αν εξασκήθηκε σωστά ή όχι. Ο αιτητής θα έχει κάθε δικαίωμα να προωθήσει οποιοδήποτε παράπονό του για την ορθότητα της απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου με το ένδικο μέσο της έφεσης.

15 Υπό τις περιστάσεις είμαι της γνώμης ότι δεν έχουν δημιουργηθεί προϋποθέσεις για την παραχώρηση άδειας στον αιτητή για να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων certiorari και prohibition και η αίτηση απορρίπτεται.

20

Η αίτηση απορρίπτεται.